

и красиви къщи, които въ града стопанитѣ всички рѣдко ги иматъ. Тѣзи къщи отъ Търновци се наричатъ колиби, въ които на Турско врѣме въ хизбитѣ имъ си туряли гроздето и виното, а въ горний имъ катъ се установявали по седмица врѣме прѣзъ горѣщитѣ денье на годината и сж ѣли, пили и веселили до ситостъ, та че най-послѣ и да сж служили като прѣбежища на най-гнуснитѣ и скверни работи на развратътъ, нище никакви доказателства, гдѣто Търново съ тѣхъ може да се сравни като едноврѣмешний прочутъ Вавилонъ съ развеселителнитѣ си издигнати градини по рѣката Ефратъ.

Слѣдъ истичанието на мѣсець Августа и слѣдъ голѣмитѣ загуби на Русситѣ въ тоя бой, чухме, че Плѣвенъ неможалъ да се привземе пакъ, та очаквахме прѣвзиманнето му и прѣзъ мѣсець Септември. Него мѣсець цѣлъ остапахъ безъ работа, гдѣто колкото и да търсихъ, неможахъ да намѣря, защото бѣхъ отдалеченъ отъ всичкитѣ бѣжанци които се бѣхж настанили въ Турскитѣ къщи; та неможахъ да добивамъ извѣстия, за гдѣ се искатъ момчета и на кои отъ Русскии офицери имъ трѣбваше нѣкой помощникъ на служба. Рѣшихъ най-послѣ да ида още единъ пкътъ въ Габрово и да се науча, ще ли да се надвиятъ Турцитѣ за скоро, или ще се зимува веке тука; та да се зематъ мѣрки за прѣкарване на зимата, защото до сега се облягахме, че ще се върнемъ пакъ прѣзъ Балкана, а пакъ зимата ще ни прихлюпи, щото ще си останемъ безъ покривки, разбира се, все отъ чуждитѣ людѣ нѣма да очакваме я! Веднжъ изъ Търново случайно се видѣхъ съ познатия ми опълченецъ Иванча Хадж.-Пазарджиклията на единъ ханъ, когото пораспитахъ за ходѣтъ на войната и ще ли скоро да се разбиятъ Турцитѣ на Балкана, или ще да се зимува тукъ?— Той ми отговори, че правото да Ви кажа приятелю, положително немога каза, щото вий откакъ избѣгахте отъ Стара-Загора, ний става толкова врѣме се биемъ съ Турцитѣ и много отъ насъ паднахж мъртви, пакъ положително неможемъ да рѣчемъ, че ще ги надвиемъ или не; но ний за туй сме се рѣшили да се биемъ на Балкана дордѣ